

Falešné společenstvo
Rohirové

Verze: 3. 5. 2015

Provedeno na TolkienConu 2012 a 2015
(verze zpěvníku sloučená za obě představení)

Označení autorů

- BS — Blanka Janovská (Fallon)
- DB — Daniela Binderová
- E — Eliška (Elsa)
- FB — Filip Burian (Laeg)
- HK — Hana Kopecká
- JP — Jana Pažoutová
- JaS — Jana Syrovátková (Jixipen)
- JDK — Jakub „Drak“ Kočí
- JiS — Jindřich Soukup
- JŽ — Jitka Žídková
- KG — Kateřina García
- KN — Kristina Nohavicová (Orsejka)
- KS — Kateřina Schwarzerová
- MaK — Markéta Kárová
- MK — Michal Kára (Lemming)
- PB — Petr Bohdan (Bóža)
- PŽ — Petr Žídek
- SS — Slávka Stehlíková (Lia)
- VH — Viola Handlová
- VM — Vilém Maršík

Léodúv pohřeb

A *Lento*

B *Andante*

Hó - o - o - o - - o - - - o - o - o - - o.

C

Hó - o - o - o - - o - -

D

o - o - o - - o - o - o - - o - o - o - - o.

Hó - o - o - - o.

E

Hó - o - o - - o - o - o - - o - o - o - - o.

1. 2.

Bezprostředně následuje *Podrobení Felarófa*:

předehra
Emi

Emi⁷

1. Emi 2. Emi

Podrobení Felarófa

předehra
Emi Emi⁷ | 1. Emi | 2. Emi

[A] Emi Emi⁷ Emi | 1. Hmi | 2. Hmi

Za - bil jsi ot - ce mé - ho, po - dro - bit se mi mu - síš. Co
 ji - né - ho dát za ně - ho? To, co tak hr - dě no - síš.

mezihra 1

Ami Emi Dmi Ami

Skloň pyš - nou ší - ji svou a po - mni, ja - ký dluh u mě máš.

D G [B] Emi C D

Proč bych měl slou - žit ma - lé - mu z li - dí, kte - rý jen sot - va
 Já chci dál pá - dit ja - ko král plá - ní! Ať se pán li - dí

mezihra 2 [A]

C D C D

přes můj hřbet vi - dí? Víš, co máš dát, tak ži - vot svůj o - de - vzdej!

8 8

[C] Hmi G D A Hmi

Svo - bo - du svo - ji, věr - nost svou, rych - lost svých moc - ných bě - hů,

G D A F#mi⁷ Emi

od - va - hu a vy - tr - va - lost o - de - vzdáš mně bez hně - vu. Bu - deš mým pří - te - lem i

Hmi Ami Emi [D] C D

ot - cem, bu - deš mou o - po - rou. Ži - vot svůj E - or - lu Mla - dé - mu do ru - kou
 Pý - chy a svo - bo - dy pro svůj dluh je - mu se

1. E 2. E C D E

dá - vám. vzdám! Ži - vot svůj do ru - kou E - or - lu Mla - dé - mu dal!

Předehra

(A) EORL: Zabil jsi otce mého, podrobit se mi musíš.
Co jiného dát za něho? To, co tak hrdě nosíš.
Skloň pyšnou šíji svou a pomni, jaký dluh u mě máš.

Mezihra 1

(B) FELARÓF: Proč bych měl sloužit malému z lidí,
který jen sotva přes můj hřbet vidí?
Já chci dál pádit jako král plání!
Ať se pán lidí přede mnou sklání!

SBOR: Víš, co máš dát, tak život svůj odevzdej!

Mezihra 2 (= Předehra)

(A) SBOR: Zabil jsi otce jeho, podrobit se mu musíš.
Co jiného dát za něho? To, co tak hrdě nosíš.

(C) EORL: Svobodu svoji, věrnost svou, rychlost svých mocných běhů,
odvahu a vytrvalost odevzdáš mně bez hněvu.
Budeš mým přítelem i otcem, budeš mou oporou.

Pauza

(D) FELARÓF: Život svůj Eorlu Mladému do rukou dávám.
Pýchy a svobody pro svůj dluh jemu se vzdám!

SBOR: Život svůj do rukou Eorlu Mladému dal!

Borondir

předehra

Pam - pa dam - pa dam - pa da - da - da dam - pa dam - pa dam - pa da. To - hle

A Dmi C Dmi C Dmi C B A

po - de - psat se mu - sí! Sem - hle rač svou pe - čeť dát! Ten - hle o - blek vám pad - ne, vždyť je to tak snad - né
u - za - vřít máš ob - chod! Se mnou vý - pra - vu máš vést! A na jed - ná - ní jít, to chce hlav - ně klid, Vaše

1. Dmi C Dmi 2. Dmi C Dmi **B** F C

vla - da - řem se stát. Se mnou Vý - sos - ti, hlav - ně klid. Tak dost, jak vám mám sta - čit?

F C F C Dmi C Dmi **C** F C

Když jsem na to sám? Ten chce mír a ten zas vál - čit, co ješ - tě dě - lat mám? Jen bá - ly a náv - ště - vy šlech - ty, li -

F C Dmi C B A Dmi C Dmi

chot - ky tlus - tých dam, až bu - de vál - ka, tak kaž - dej dru - hej bu - de - te tu - hej, já vám dám.

(A) DVOŘAN 1: Tohle podepsat se musí!
DVOŘAN 2: Semhle rač svou pečeť dát!
DVOŘAN 3: Tenhle oblek vám padne,
vždyť je to tak snadné
vladařem se stát.

(A) DVOŘAN 1: Se mnou uzavřít máš obchod!
DVOŘAN 2: Se mnou výpravu máš vést!
DVOŘAN 3: A na jednání jít,
to chce hlavně klid,
Vaše Výsosti, hlavně klid.

(B) EORL: Tak dost, jak vám mám stačit?
Když jsem na to sám?
Ten chce mír a ten zas válčit,
co ještě dělat mám?

(C) Jen bály a návštěvy šlechty,
lichotky tlustých dam,
až bude válka, tak každéj druhej
budete tuhej, já vám dám.

Recitativ:

SLUHA: Pane, chce s tebou mluvit muž.
EORL: A v čem je potíže, tak ať vejde už,
přináší snad „vzácný“ dar.
SLUHA: Nikoli, jen je vysílen a stár.
Prý přichází z daleka.
EORL: Tak ať se neleká a vejde!
SLUHA: Víš, ono to totiž nejde.

(A) EORL: Tak mluv, co přivádí tě,
ne mlč, já zvím to sám,
zas na další ples
chceš pozvat mě dnes,
no dobře, přijímám.

(A) BORONDIR: Ne, pane. – EORL: Víím, že o ples nejde,
snad dar bys dostal rád,
máš ženu, dvě děti
a na cestě třetí,
snad můžu zlatku dát.

Recitativ:

BORONDIR: Ale pane, vyslyš mě prosím.
Správce Gondoru Cirion žádá o tvou pomoc!
EORL: Ty hlupáku, proč jsi to neřekl hned?
Dejte přivést koně!

FB

Mlžná cesta

Ami G Ami Dmi Ami Dmi Ami

Ref: Slyš mou pros - bu, ře - ko má, ře - ko, slyš mou pí - seň, An - du - i - no Bě - lost -

E Dmi E [A] Ami Dmi Ami

ná, vy - slyš mo - ji tí - seň. Vzá - vám tě, vo - do chlad - ných rán,

Dmi Ami Dmi Ami E Ami Dmi Ami

vzá - vám tě mo - cí klid - nou, vo - lám tě ze všech svě - ta stran, se - šli svou ro - su

E [B]

vlíd - nou.

Vzhů - ru, E - or - lin - gas, vzhů - ru, E - or - lin - gas, vzhů - ru, E - or - lin - gas.

[C] Ami Dmi Ami Dmi Ami

Hle, ze se - ve - ru jízd - ní voj na po - moc do Gon - do - ru

Vzhů - ru, E - or - lin - gas, vzhů - ru, E - or - lin - gas, vzhů - ru, E - or - lin - gas, vzhů - ru, E - or - lin - gas,

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E

u - na - ven spě - chá, če - ká boj, Tem - ná moc na po - zo - ru.

vzhů - ru, E - or - lin - gas, vzhů - ru, E - or - lin - gas, vzhů - ru, E - or - lin - gas, vzhů - ru, E - or - lin - gas.

D Ami G Ami C G Ami

Vzý-vám ví - tr bouř - ných let, vzý - vám vo - du klid - - nou,

Vzhů - ru, E - or - lin-gas, při - šla do - ba zlá, na své věr - né ješ - tě Bí - lé měs - to vzpo - mí - ná.

G Ami C G 1. Ami 2. Ami

vzý-vám ze - mi mat - ku cest, vzý - vám ro - su chlad - - nou. nou.

Vzhů - ru, E - or - lin-gas, než - li při - jde noc s již - ním vět - rem zas nás vo - lá Gon - dor na po - moc. moc.

Ref: Slyš mou prosbu, řeko má,
řeko, slyš mou píseň,
Anduino Bělostná,
vyslyš moji tíseň.

(A) Vzývám tě, vodo chladných rán,
vzývám tě mocí klidnou,
volám tě ze všech světa stran,
sešli svou rosou vlídnou.

(A) Prosím tě, větre bouřných let,
ustaň v své pouti divé,
dej odpočinout vánkům hned,
spochň v mé zemi snivé.

(A) Vzývám tě chlade, vládče zim,
spoj síly s rosou jasnou,
zroč mlhu bílou slovem svým,
v níž hlas i světlo hasnou.

Ref:

(B) Vzhůru Eorlingas, vzhůru Eorlingas, vzhůru Eorlingas!

(C) Hle, ze severu jízdni voj
na pomoc do Gondoru
unaven spěchá, čeká boj,
Temná moc na pozoru.

(B) Vzhůru Eorlingas, vzhůru Eorlingas, vzhůru Eorlingas!

(C) Vzývám tě země, matko cest,
po tváři tvé voj jede,
uvol se jezdce mlhou vést,
po cestě skryté, bledé.

(B) Vzhůru Eorlingas, vzhůru Eorlingas, vzhůru Eorlingas!

(D) Vzhůru, Eorlingas, přišla doba zlá,
/ Vzývám vítr bouřných let,
na své věrné ještě Bílé město vzpomíná.
/ vzývám vodu klidnou,
Vzhůru, Eorlingas, nežli přijde noc
/ vzývám zemi matku cest,
s jižním větrem zas nás volá Gondor na pomoc.
/ vzývám rosou chladnou.

Darování Calenardhonu (2015)

předehra G (D) Emi (Hmi) G (D) C (G)

Ne - če - kán vy - sly - šel É - o - thé - od na - še vo - lá - ní,
dil, prv - ní král, v pé - či Va - lar taj - ný hrob tu má,

Emi (Hmi) C (G) Emi (Hmi) 1. D (A)

když se ča - sy tem - né zdá - ly, s ná - mi krev jste pro - lé - va - li, za tu po - moc od - mě - nu chci dát. E - len -
na po - svát - né té - to pů - dě u - zav - ře - na smlou - va bu - de jmé - nem Správ - ců, než se vrá - tí

2. D (A) G (D) D (A) C (G) G (D) D (A) G (D)

král. *Ref:* To - bě přá - tel - ství dá - vám a sním zem ši - rých plá - ní, vlád - ni, co král svo - bod - ně

D (A) C (G) G (D) D (A) G (D)

na ní, je teď tvá i všech tvých dě - di - ců. *mezihra*

D (A) C (G) Emi (Hmi) C (G) D (A)

G (D) C (G) D (A) C (G)

Předehra

Nečekán vyslyšel
Éothéod naše volání,
když se časy temné zdály,
s námi krev jste prolévali,
za tu pomoc odměnu chci dát.

Elendil, první král,
v péči Valar tajný hrob tu má,
na posvátné této půdě
uzavřena smlouva bude
jménem Správců, než se vrátí král.

Ref: Tobě přátelství dávám
a s ním zem širých plání,
vládni, co král svobodně na ní,
je teď tvá i všech tvých dědiců.

Mezihra

Nečekán přišel dar
větší nežli každá zásluha,
já přísahám, že v temném čase
prolijeme svou krev zase
při Gondoru budem pevně stát.

Ref: Tobě přátelství dávám,
buďme lid širých plání,
každý ať zná, že Gondor chrání
věrnost má i všech mých dědiců.

Ref: Přátelství dávám,
buďte / buďme lid širých plání,
každý ať zná, že Rohan / Gondor chrání
věrnost má i všech mých dědiců.

Darování Calenardhonu (2012)

předehra

zpěv

klávesy G D C G

pikola

trubka

buben

kytara

sloka

Solo: Ne - če - kán vy - sly - šel É - o - thé - od na - še vo - lá - ní.
 dil, prv - ní král, v pé - či Va - lar taj - ný hrob tu má.

G Emi G C

hraje až při druhé repetici

hraje až při druhé repetici

zpěv

Sbor: Když se ča - sy tem - né zdá - ly, s ná - mi krev jste pro - lé - va - li, za tu po - moc od - mě - nu chci
Sbor: Na po - svát - né té - to pů - dě u - zav - ře - na smlou - va bu - de jmé - nem Správ - ců, než se vrá - tí

klávesy **Emi**

pikola

trubka

buben

kytara

1. 2. **refrén**

dát. Solo: E - len - král. Solo: To - bě teď přá - - tel - ství dá - - vám a s ním

D D G D

zpěv

zem ši-rých plá - - ní, vlád-ni, co král svo-bod - ně na ní, je teď

klávesy C G D G D

pikola

trubka

buben

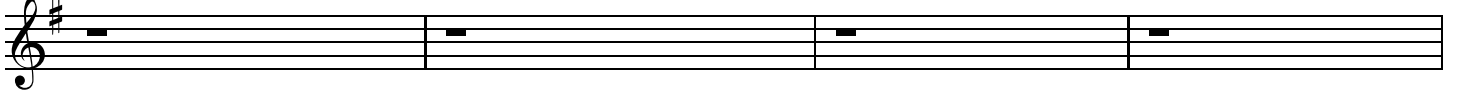
kytara

mezihra

tvá i všech tvých dě-di - ců.

C G D G D

zpěv

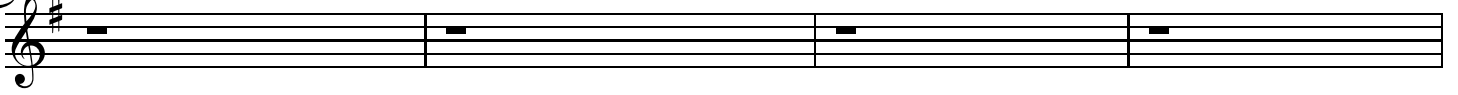

klávesy C

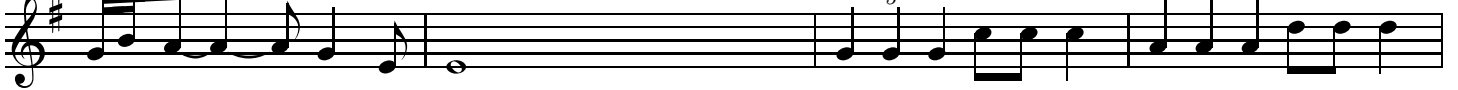
Emi

C

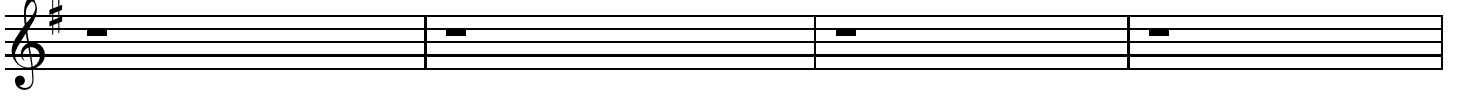
D

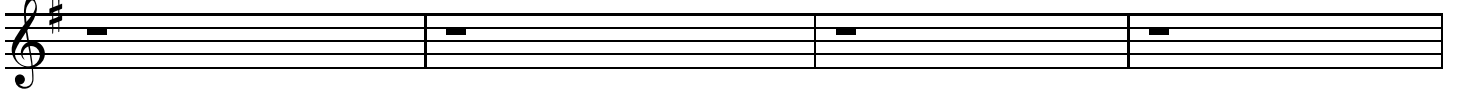
pikola

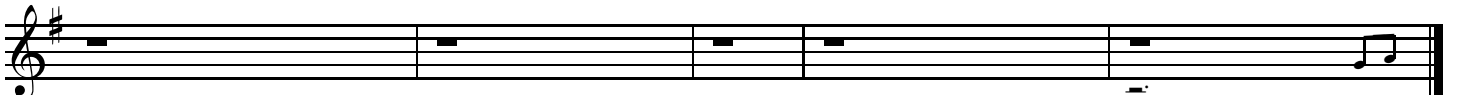
trubka

buben

kytara

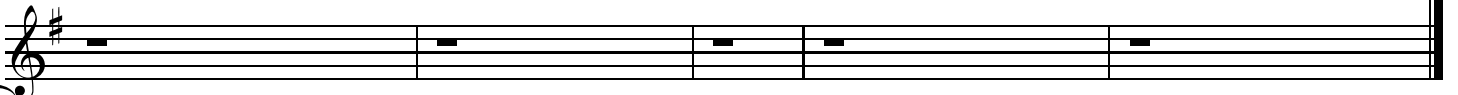
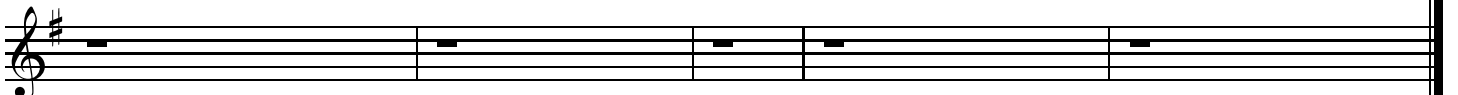
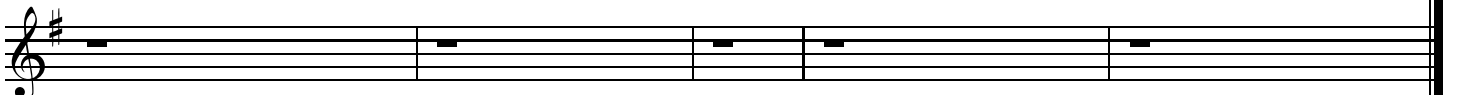
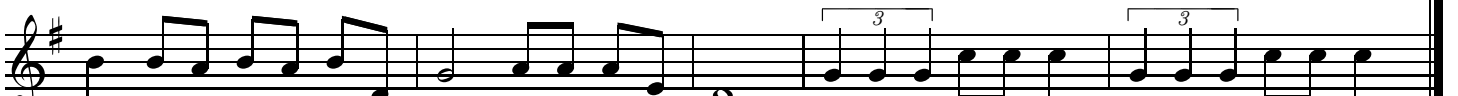
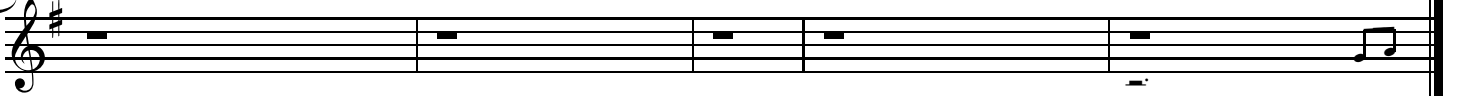
(Solo: Ne-če-)

G

C

D

C

CIRION:

Nečekán vyslyšel
Éothéod naše volání,
když se časy temné zdály,
s námi krev jste prolévali,
za tu pomoc odměnu chci dát.

Elendil, první král,
v péči Valar tajný hrob tu má,
na posvátné této půdě
uzavřena smlouva bude
jménem Správců, než se vrátí král.

Ref: Tobě teď přátelství dávám
a s ním zem širých plání,
vládni, co král svobodně na ní,
je teď tvá i všech tvých dědiců.

Mezihra

EORL:

Nečekán přišel dar
větší nežli každá zásluha,
já přísahám, že v temném čase
prolijeme krev svou zase
při Gondoru budem pevně stát.

Ref: Přátelství dávám,
buďme lid širých plání,
každý ať zná, že Gondor chrání
věrnost má i všech mých dědiců.

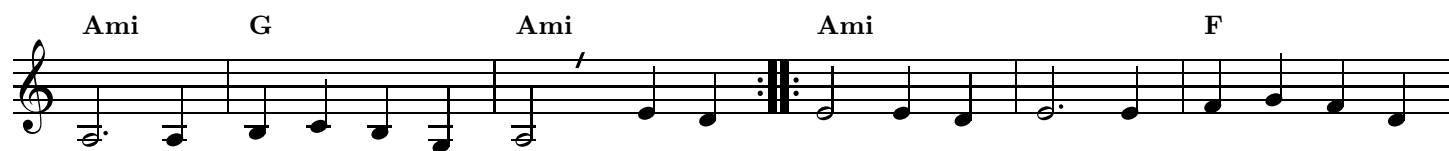
Ref: Přátelství dávám,
buďte / buďme lid širých plání,
každý ať zná, že Rohan / Gondor chrání
věrnost má i všech mých dědiců.

FB+JŽ

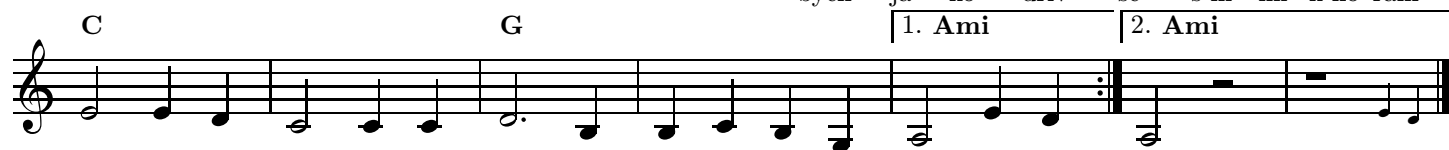
Krásní koně

Zve - če - ra ně - kde tam za na - ší za - hra - dou v dál - ce jsem za - slech -
je na - pít ten, na ko - ho my - slí - vám, zna - ve - ná když s no -

la, jak k vo - dě ko - ně jdou. Vo - dí
cí na lůž - ko u - lé - hám. Ref: Po - dí - vej, mi - lý můj, jak krás - né ko - ně
bych ja - ko dřív se s ni - mi k ho - rám

máš, po - věz mi, srd - ce mé, kdy - pak jim uz - du dáš? Chtě - la
hnát, po - dí - vej, mi - lý můj, jak krás - né ko - ně máš! Ne - bo

Zvečera někde tam za naší zahradou
v dálce jsem zaslechla, jak k vodě koně jdou.
Vodí je napít ten, na koho myslívám,
znavená když s nocí na lůžko uléhám.

Ref: Podívej, milý můj, jak krásné koně máš,
pověz mi, srdce mé, kdypak jim uzdu dáš?
Chtěla bych jako dřív se s nimi k horám hnát,
podívej, milý můj, jak krásné koně máš!

Nebo snad nikdy jim nedáš sedla ochutnat,
do smrti budeš sám je večer k řece hnát?
Nečekej navěky, až řeka uplyne,
jako květ na stráni má láska pomine.

Ref: Podívej, milý můj, jak krásné koně máš,
pověz mi, srdce mé, kdypak je osedláš?
Chtěla bych jako dřív se s nimi k horám hnát,
podívej, milý můj, jak krásné koně máš!

Zvečera někde tam za naší zahradou
v dálce jsem zaslechla, jak k vodě koně jdou.

Framovo dobrodružství

Slyš - te, li - dé ro - han - ští, - Slyš - te to - ho člo - vě - ka! - co za - žil můj
meč a štít. - Hr - di - na se ne - le - ká! - Měl jsem ko - ně tři vra - ný,
pás - li se mi u le - sa, k zu - lí - bá - ní, k se - žrá - ní, krás - ní, srd - ce za - ple -
sá. Ne - su je i s po - kla - dem! - Fra - me, ty bu - deš náš král!

(A) Slyšte, lidé rohanští, – *Slyšte toho člověka!* – co zažil můj meč a štít. – *Hrdina se neleká!*

(B) Měl jsem koně tři vraný, pásli se mi u lesa, k zulibání, k sežrání, krásní, srdce zaplesá.

(A) Za úsvitu přijdu tam, – *Pověz, co jsi uviděl!* – hned dva koně postrádám. – *Možná lépe hledats měl.*

(B) Řek jsem si: práce skřetů, možná medvěd, sper to řas, hotovím se ke střetu: беру štít, meč, kvapí čas.

(A) Stopy vedou k bučině, – *Tam, co je ten skalní val?* – už vím, kdo je na vině. – *Medvěda bych tipoval.*

(B) Kopyta tři, lebky kus, žíně visí ze stromu, do mů kůže vžít se zkus, já vytušil jsem pohromu.

(A) Ani medvěd, ani skřet, – *Přestaň už nás napínat!* – zatočil se se mnou svět. – *Pointu bych slyšel rád.*

(B) Oči z hada, hřbet jak štír, ocas dlouhý dvacet stop, křídla jako netopýr – **prostě drak** – a za ním zlata dvacet kop, a prý že si mám chystat hrob.

(A) „Poslyš, chlapče,“ povídám, – *Slyšte toho člověka!* – „hrob si jednou zvolím sám.“ – *Hrdina se neleká!*

(B) „Chichichi...“

(A) Drak se směje, nevím proč, – *Slyšte toho člověka!* – kroutí se jak červotoč. – *Zlého draka rozseká!*

(B) „Já jsem Scatha, dračice,“ / „Já jsem Fram ze Severu,“ „těšilo mě velice, a teď tě, pane, sežeru.“

(A) Už jsem na nic nečekal, – *Proč že sebou ten drak šíl?* – vylezl jsem na ten val. – *Ten omyl prý ho pobavil.*

(B) Popadl jsem koňský hnát, drak prohýbá se až na zem, ať ví, že se mi nesmí smát, praštil jsem ho kopytem.

(A) Přes hubu a ze všech sil, – *To se dělá, holku bít?* – zuby jsem mu vyrazil. – *Měl jsi draka zahubit!*

(B) Teď přijde boj! Já tasím meč, čekám oheň, čert tě vem, drak jen sedí, ztratil řeč a měří si mě pohledem.

(A) Vzlykne, pak se rozpláče, – *Hrdina se neleká!* – slzy jako koláče. – *Lítou saň on rozse...! Kuš!*

(B) „Drak běž žubů je pro šmích, žekni, čo teď dělat mám? Jdu domů, jdi ší po švých,“ máchne křídly a jsem sám.

(A) Tucet zubů krylo zem. – *Co jsi s nimi udělal?* – Svázal jsem je provazem. – *Ještě, žes ho s sebou vzal.*

(C) Nesu je i s pokladem! – *Frame, ty budeš náš král!* *Hrdina se neleká!*

Lítou saň on rozseká!

Hrdina se neleká!

Lítou saň on rozseká!

...

Saruman

Emi C D G D Ami

Kdo zná tůně dna, skrývá blá - to či ka-me - ní? Ni-kdo z nás ne-po - zná a ni-kdo

G D Ami G Emi C D Ami G

ne - pro - mě - ní v lep - ší vů - li zla, tem-no v den, v zla-to prach a on ne-po - ví, zda má

Emi C D

v srd - ci svém strach.

1. Mezihra: kytara

2.

Ami Emi G D

Ref: Vzpo-meň vln, co na bře - zích stře-do - zem - ské ka - me - ní o - mý -

Ami Emi G D Ami Emi

vaj', i ty jsi byl ze Zá - pa-du zna-me - ní, a - le pak tvá - ří v tvář tem-no -

G D Ami Emi G D

tám jsi sám stál a v ten ráz za-po - mněl a Va - li - nor za - pro - dal.

Předehra

Kdo zná tůně dna, skrývá bláto či kamení?
Nikdo z nás nepozná a nikdo nepromění
v lepší vůli zla, temno v den, v zlato prach
a on nepoví, zda má v srdci svém strach.

Mezihra

V erbu svém barvu měl — bílá zdála se staletí.
Kdo tušit měl, že moudrý hlas se v tisíc kusů rozletí?
Tak místo barvy své tisíc barev chtěl mít.
Tedy bílou rozlámal — a zapomněl celek ctít.

Ref: Vzpo-meň vln, co na březích

středo-zemské kamení
omývaj', i ty jsi byl
ze Západu znamení,
ale pak tváří v tvář
temnotám jsi sám stál
a v ten ráz zapomněl
a Valinor zaprodal.

Cest zanechal, na jednom místě náhle stál,
pevnost svou uzavřel a mimo něj dál vítr vál.
Ten vítr, co mnohé znal, i rovnováhu a čas.
Měl jsi jít dál, dnes možná nelhal by tvůj hlas.

Ref:

Mezihra

Théodenovo zakletí

Thé - o - de - ne, chci tvou sí - lu, tvá moc bu - de má,
ne - chám ti tu své - ho Grí - mu, ten ti ra - dy dá.

Ref: Glo - bat sha - ra, dur - bat uzg, Thé - o - de - ne, z vě - že svo - jí
krim - pat ma - dur, a - zat duth. vnu - tit li - dem vů - li svo - jí,

vi - dí - m jas - ný cíl, Thé - o - de - ne, ma - rce tvo - jí ny - ní vlád - nu
na ti - sí - ce mil.

já, na se - ve - ru už věž sto - jí, vrá - ny křik - nou krá!

(A) Théodene, chci tvou sílu, tvá moc bude má,
nechám ti tu svého Grímu, ten ti rady dá.

Ref: Globat shara, durbat uzg, krimpat madur, azat duth.

(A) Théodene, cítíš slabost, ta tě pohltí,
tíhy v duši, té ať máš dost, ať tě rozdrtí.

Ref:

(B) Théodene, z věže svojí vidím jasný cíl,
vnutit lidem vůli svoji, na tisíce mil.

(C) Théodene, marce tvojí nyní vládnu já,
na severu už věž stojí, vrány křiknou krá!

PŽ+DB

Návrat Théodreda

předehra
 Dmi Gmi Dmi **A** Dmi Gmi Dmi Gmi

Hej, strá-že, o - teví - te brá - ny, Thé - od - red vra - cí se

H7 Dmi Gmi E7 Dmi Aadd9 Ami

k vám. Hej, že - ny, chys - tej - te rou - - cho a bí - lou bar - vu ať

Dmi **B** Dmi Gmi Dmi Gmi H7

má. Hej, dív - ky, za - nech - te plá - če a sbo - hem příjd' - te mu dát,

Dmi Gmi E7 Dmi Aadd9 Ami Dmi

tep - lým jej za - hal - te pláš - těm, v mo - hy - lách věč - ný je chlad.

Předehra

(A) Hej, strážce, otevřte brány,
 Théodred vrací se k vám.
 Hej, ženy, chystejte roucho
 a bílou barvu ať má.

(B) Hej, dívky, zanechte pláče
 a sbohem přijďte mu dát,
 teplým jej zahalte pláštěm,
 v mohylách věčný je chlad.

(A) Pohledte, vznešený králi,
 hrdinu přináší k vám,
 mladý květ uťali v dáli,
 však u Brodů nezhybnul sám.

(A+B) Se záplavou nepřátel bil se,
 rohanská nepadla čest,
 na březích smočených v krvi
 budou mu stáličky kvést.

Červivec a Éowyn

předehra
Ami (Dmi)

F (B)

G (C)

Ami (Dmi)

A Ami (Dmi)

É - o - wyn má, jsi

F (B)

G (C)

ja - ko rů - že, tvé tr - ny se vry - jí pod ků - ži mu - že, kte - rý dob - ro jen to - bě pře - je a

Ami (Dmi)

F (B)

když tě po - zdra - ví, zle je, ó, zle je, a rů - že vad - ne, když já mám přá - te - le,

G (C)

Ami (Dmi)

ty ne - máš žád - né, dej ú - směv a já tě za - hr - nu mo - cí, dej do - tyk las - ka -

B Ami (Dmi)

F (B)

vý. Tvá kři - vá slo - va pá - lí mě v du - ši a mé - mu krá - li tvá mas - ka ne - slu - ší, proč

G (C)

Ami (Dmi)

trá - píš du - ši tak zni - če - nou ža - lem, už da - la jsem sbo - hem na - dě - ji má - lem.

F (B)

Jsi strom, co lis - tí sho - dil i s vět - ve - mi, tvé tě - lo u - hni - lo, v ze - mi i nad ze - mí,

G (C)

Ami (Dmi)

kou - pej se v mo - ci, cos u - chvá - til léč - kou zlou, nech mi mou sa - mo - tu, nech mě tu zou - fa - lou!

Předehra

(A) Éowyn má, jsi jako růže,
tvé trny se vryjí pod kůži muže,
který dobro jen tobě přeje
a když tě pozdraví,
zle je, ó, zle je, a růže vadne,
když já mám přátele, ty nemáš žádné,
dej úsměv a já tě zahrnu mocí,
dej dotyk laskavý.

Mezihra Cha cha cha. . .

(B) Tvá křivá slova pálí mě v duši
a mému králi tvá maska nesluší,
proč trápíš duši tak zničenou žalem,
už dala jsem sbohem naději málem.
Jsi strom, co listí shodil i s větvemi,
tvé tělo uhnulo, v zemi i nad zemí,
koupej se v moci, cos uchvátil léčkou zlou,
nech mi mou samotou, nech mě tu zoufalou!

Mezihra Cha cha cha. . .

(A) Myslíš, že tak snadno nechám
být tu tvář, co sebrala mi
klid, že prostě zmizíš v pláči
ve svých komnatách?
Cvič si s mečem, stejně v boji
dokážeš jen slabost svoji,
ochráním tě, než tě, lásko,
než tě zlomí strach.

(A) Myslíš, že tak snadno nechám
být tu tvář, co sebrala mi
klid, že prostě zmizíš v pláči
ve svých komnatách?
Cvič si s mečem, stejně v boji
dokážeš jen slabost svoji,
ochráním tě, než tě, lásko,
než tě zlomí strach.

Mezihra Cha cha cha. . .

Dohra (= *Mezihra*)

(B) Tvá křivá slova pálí mě v duši
a mému králi tvá maska nesluší,
proč trápíš duši tak zničenou žalem,
už dala jsem sbohem naději málem.
Jsi strom, co listí shodil i s větvemi,
tvé tělo uhnulo, v zemi i nad zemí,
koupej se v moci, cos uchvátil léčkou zlou,
z tebe nemám strach.

Théodenovo procitnutí

A Ami Dmi Ami Dmi

Sto - jí tu ne - če - kán a ni - kým ne - ví - tán, snad Sa - ru - ma - nův špeh, co
 Mlu - ví na krá - le, prý bou - ře při - chá - zí, zlo - děj ko - ní sta - rý prý
 Moud - rý Grí - ma snad nám dob - rou ra - du dá! Vy - žeň že - brá - ka, kde svých

1.-2. Ami 3. G

a - si při - nes nám? Ref: Thé - o - de - ne, Thé - o - de - ne, bu -
 po - moc při - ná - ší! má!
 ti - síc mu - žů

F G Ami G F E Ami G Ami

deš mi na - slou - chat? Ne - ní ješ - tě všech - no tem - né, vstaň, dej mu - žům řád! Thé -

G F G Ami G F E

o - de - ne, Thé - o - de - ne, ty ne - jsi nad hro - bem! Vstaň a o - pušť noč - ní sně - ní,

Ami G Ami **B** Ami E F Ami

ven - ku pla - ne den! Moc - ná slo - va a své srd - ce zno - vu sly - ším bíť!

Ami E F Ami Dmi Ami F

Sto - jí vprav - dě za svou ze - mi ješ - tě chví - li žít. Pro - pušť - te hned É - o - me - ra, pra - vou vů - li

Ami E F Ami Dmi Ami

měl, za své či - ny, od - va - hu, již dos - ti vy - tr - pěl. Sta - rý blá - zen byl jsem snad, však

E Ami G F E Ami G Ami

ny - ní na - stal čas! Zved - nout hla - vu, k bo - ji vo - lat, mu - žům ve - let zas.

(A) THÉODEN: Stojí tu nečekán a nikým nevitán,
snad Sarumanův špeh, co asi přines nám?
Mluví na krále, prý bouře přichází,
zloděj koní starý prý pomoc přináší!
Moudrý Gríma snad nám dobrou radu dá!
GRÍMA: Vyžeň žebráka, kde svých tisíc mužů má!

Ref: GANDALF: Théodene, Théodene, budeš mi naslouchat?
Není ještě všechno temné, vstaň, dej mužům řád!
Théodene, Théodene, ty nejsi nad hrobem!
SBOR: Vstaň a opusť noční snění, venku plane den!

(B) THÉODEN: Mocná slova a své srdce znovu slyším bít!
Stojí vpravdě za svou zemi ještě chvíli žít.
Propusťte hned Éomera, pravou vůli měl,
za své činy, odvahu, již dosti vytrpěl.
Starý blázen byl jsem snad, však nyní nastal čas!
Zvednout hlavu, k boji volat, mužům velet zas.

Ref: GANDALF: Théodene, Théodene, přijmi zpět svůj meč!
Odhoď strach a lítost, dělej, co je třeba teď!
Théodene, Théodene, orthanské moci vstříc!
SBOR: Na západ ať jedou muži; tam ti řekne víc!

(B) THÉODEN: Pravdu díš, jednu starost stále ještě mám!
Mistra Grímu na poradu nyní přivolám.
Ať ukáže svoji moudrost, svoji udatnost,
pouze činy, už ne slova, přijmu na milost.
Jestli však se bude zdráhat k boji hotovit,
ať je vyhnán, pohár hořký do dna bude pít.

PB+DB

Štítonoška

4

A Ami G Ami E Ami Dmi G

Ro-han-ská s hr-dos - tí dív - ka krá - lů pro svůj už pla - kat ne - u - mí

E Ami E G E Ami F E

lid, jsouc k lůž - ku pou - tá - na ka - men - ných sá - lů, sot - va - kdy mů - že zví - tě -

Ami **B** E Hmi Ami E Ami F

zit. Si po - hrd - li že - nou, ne - boť že - na jeh - lu či meč, Štít

Ami E Ami G Ami E Ami

neb plát - no tří - má, zů - sta - ne v le - gen - dách vy - zdvi - že - na, (vždyť) na mís - to

F E Ami *flétna* G Ami

lás - ky jen sou - cit jej jí - má.

G Ami Dmi C E Ami

C Ami E Ami C Ami

(A) Rohanská s hrdostí dívka králů
pro svůj už plakat neumí lid,
jsouc k lůžku poutána kamenných sálů,
sotvaky může zvítězit.

(B) Si pohrdli ženou, neboť žena
jehlu či meč, Štít neb plátno třímá,
zůstane v legendách vyzdvižena,
vždyť na místo lásky jen soucit jej jímá.

(A) Mocnému svém ve pánu lůnu
dědice sotva nadělí,
král srdce ještě prázdného trůnu
rozťal jí ostrou čepelí.

(B) Zve nárokem vlasti oběť své ctnosti,
s paží i životem nezdolnou drtí
vznešenost mládí vzdor společnosti.
Pod uzdou není proč, hrdinná smrti.

Královské srdce

Noc už po-ma - lu kon - čí, v kr - bu o - heň plá-po - lá, jen já dnes ne-mo -
 hu spát. V u - ších zbra-ně mi řin - čí, v dál-ce ko - hout ko - kr - há
 a já smím jen u o - kna *Ref:* A tak za - tím - co jezd - ci už
 sed - la - jí ko - ně a ry - tí - ři o-pouš - tí sál, já od - mí - tám
 mís - to, jež sou - ze - no je že - ně, dnes pů - jdu, kam pů - jde můj král.

Noc už pomalu končí, v krbu oheň plápolá,
 jen já dnes nemohu spát.
 V uších zbraně mi řinčí, v dálce kohout kokrhá
 a já smím jen u okna tkát.

Když z luku já střelím, šípy cíle neminou,
 tak proč bych měla tu dlít
 a v komnatách truchlit, snad nejsem dívkou jedinou,
 co u boku meč chtěla mít.

Ref: A tak zatímco jezdci už sedlají koně
 a rytíři opouští sál,
 já odmítám místo, jež souzeno je ženě,
 dnes půjdu, kam půjde můj král.

Hvězdy chci vidět svítit, tryskem letět přes pláně
 a do boje štít svůj si nést.
 Vítr ve vlasech cítit, jak vane dolů ze stráně,
 a projedít tisíce cest.

Možná dobudu slávu, proč bych i já nemohla,
 když královskou krev v srdci mám,
 tak proč mám klonit hlavu, až hlas polnice zavolá,
 kdo chce, ať tu zůstane sám.

Ref:

Královské srdce – instrumentální

sopránová flétna
8

příčná flétna
8

altová flétna
8

tenorová flétna
8

System 1: Four staves of music. The top staff contains a melodic line with eighth and quarter notes. The second and third staves contain whole rests. The bottom staff contains a bass line with eighth and quarter notes.

System 2: Four staves of music. The top staff continues the melodic line. The second and third staves contain whole rests. The bottom staff continues the bass line.

System 3: Four staves of music. The top staff continues the melodic line. The second staff contains whole rests. The third staff contains a melodic line with eighth and quarter notes. The bottom staff continues the bass line.

System 1 of a musical score. It consists of four staves. The top staff contains a melodic line with eighth and quarter notes, including a sharp sign. The second staff contains whole rests. The third staff contains a melodic line with eighth and quarter notes. The fourth staff contains whole rests.

System 2 of a musical score. It consists of four staves. The top staff contains a melodic line with quarter and eighth notes. The second staff contains whole rests. The third staff contains a melodic line with quarter and eighth notes. The fourth staff contains whole rests.

System 3 of a musical score. It consists of four staves. The top staff contains a melodic line with quarter notes and a double bar line. The second staff contains whole rests followed by a melodic line with quarter and eighth notes. The third staff contains a melodic line with quarter and eighth notes. The fourth staff contains whole rests followed by a melodic line with quarter and eighth notes.

System 1: Four staves of music. The top staff contains six measures of whole rests. The second staff begins with a treble clef and contains a melodic line with eighth and quarter notes, including a slur over a half note. The third staff contains a bass line with quarter and eighth notes. The fourth staff contains a bass line with quarter and eighth notes.

System 2: Four staves of music. The top staff contains six measures of whole rests. The second staff begins with a treble clef and contains a melodic line with quarter and eighth notes. The third staff contains a bass line with quarter and eighth notes. The fourth staff contains a bass line with quarter and eighth notes.

System 3: Four staves of music. The top staff begins with a treble clef and contains a melodic line with quarter and eighth notes, starting with a double bar line. The second staff begins with a treble clef and contains a melodic line with quarter and eighth notes, starting with a double bar line. The third staff begins with a treble clef and contains a bass line with quarter and eighth notes, starting with a double bar line. The fourth staff begins with a treble clef and contains a bass line with quarter and eighth notes, starting with a double bar line.

The first system of the musical score consists of four staves. The top staff features a melodic line with eighth and quarter notes, including a triplet of eighth notes. The second staff continues the melodic line with similar rhythmic values. The third and fourth staves provide harmonic accompaniment, with the third staff containing a long, sweeping slur over several notes, and the fourth staff featuring a similar slur and some rests.

The second system of the musical score also consists of four staves. The top staff continues the melodic line with eighth and quarter notes. The second staff continues the melodic line with eighth and quarter notes. The third and fourth staves provide harmonic accompaniment, with the third staff containing a long, sweeping slur over several notes, and the fourth staff featuring a similar slur and some rests.

KG + HK

Jezdec z Rohanu

4

A G D G

Kdy-bych se-děl do-ma v Kra-ji, tak se sto-ly pro-hý-ba-jí, ne-sou dý-ně, šun-ku, ra-ky,

D G D

ne-jsem sám a mo-je no-hy na sto-le jsou, tvo-je ta-ky, z dý-mek ča-dí Sta-rej To-by,

G D G **B** Emi

pi-vo mi-zí a z ob-lo-hy zá-ří o-hňo-stroj. A-le že jsem ta-dy zna-čí,

D Emi D Emi

že ži-vot bu-de ji-na-čí, zbro-jí-ři na mo-ji pos-ta-vu už ko-va-jí zbroj. Ne-vím, jak se to-hle sta-lo,

D Emi D Emi

mně se běž-ně dě-je má-lo, až ji do-sta-nu, tak bu-du jez-dec z Ro-ha-nu.

(A) Kdybych seděl doma v Kraji,
tak se stoly prohýbají,
nesou dýně, šunku, raky,
nejsem sám a moje nohy
na stoje jsou, tvoje taky,
z dýmek čadí Starej Toby,
pivo mizí a z oblohy
září ohňostroj.

(B) Ale že jsem tady, značí,
že život bude jinačí,
zbrojíři na moji postavu
už kovájí zbroj,
nevím, jak se tohle stalo,
mně se běžně děje málo,
až ji dostanu, tak budu
jezdec z Rohanu.

Mezihra = (A)

(A) Kdybych nebyl tvrdá hlava
– to se Brandorádům stává –
tak nevlaju v sedle – fíha
a můj koník natřásá se,
vzadu Paní, vpředu hříva,
nahoru a dolů zase,
nehledám, kam poděla se
moje odvaha.

(B) Ale že jsem tady, značí,
že život bude jinačí,
mydlím ty odporný obludy
hlava nehlava,
ač jsem malý od přírody,
meč vyrovná nevýhody,
až je dostanu, tak budu
jezdec z Rohanu.

Dohra 3×

Zpěv Rohanských

Dmi Ami Dmi C

Zvuk ro - hu za - zněl z dál - ky a pro - lét ce - lou zem, jas - ným hla - sem vo - lá,
 Stroj - te ko - ní hří - vy a při - věs - te jim štít, na - o - stře - te me - če, vždyť

Ami Dmi C Dmi F

všich - ni mu - ži sem. *Ref:* Vzhů - ru, E - or - lin - gas, hors - ký ma - ják plá, svo - je věr - né
 kr - ve bu - dou pít. Vzhů - ru, E - or - lin - gas, s vět - rem vý - chod - ním, do Gon - do - ru

1. C Dmi 2. C Dmi

pře - ce Bí - lé měs - to dob - ře zná. na po - moc po - je - de - me s ním.

Zvuk rohu zazněl z dálky a prolét celou zem,
 jasným hlasem volá, všichni muži sem.

Strojte koní hřívy a přivěste jim štít,
 naostřete meče, vždyť krve budou pít.

Ref: Vzhůru, Eorlingas, horský maják plá,
 svoje věrné přece Bílé město dobře zná.
 Vzhůru, Eorlingas, s větrem východním,
 do Gondoru na pomoc pojedeme s ním.

Král teď v čele velí, skončil míru čas,
 vyjedť, vojsko mocné, už bitva čeká nás.

Dejte sbohem ženám a rozveselte tvář,
 nad obzorem vstává už války rudá zář.

Ref: 2×

Dernhelm

A Ami G Ami G Ami E F G

Bří-za bí - lá hla-vu sklá - ní, je - jí kmen o-hněm ma - já - ku vzplál,

Ami G D Ami G F (Ami)

du - sot ko - pyt, ržá - ní ko - ní, se slun-cem v zá - dech že - nem se dál.

Ami G F E Ami G E Ami G

Ref: Zbra-ní třesk a ml-ha ru-dá, chvě-ní ze - mě, ro - hu zpěv, o - strý klín

F E Ami F E Ami F E F E Ami F G Ami

ši - ky bo - ří, stéb-la trá - vy pi - jí krev.

B G E Ami G F E

Moc si trou - fáš, ho - lo-brád - ku, mě ne - po - ra - zí žád - ný ži - vý muž,

Ami G E F Ami G E Ami

táh - ni od - tud, do - kud dý - cháš, můj dra - vý slu - ha hlad má už.

(A) Bříza bílá hlavu sklání,
její kmen ohněm majáku vzplál,
dusot kopyt, ržání koní,
se sluncem v zádech ženem se dál.

Ref: Zbraní třesk a mlha rudá,
chvění země, rohu zpěv,
ostrý klín šiky boří,
stébka trávy pijí krev.

(A) Černý stín oblohou krouží
a mě se v žilách vaří krev,
můj strýc a král v prachu leží
a to já víc nemůžu snést.

(A) Sedm věrných věčnou slávu
získalo. Nač se smrti bát?
Stvůro temnot, posle zkázy,
naposled říkám: Nech mrtvé spát!

Mezihra (= Refrén)

(B) Moc si troufáš, holobrádku,
mě neporazí žádný živý muž,
táhni odtud, dokud dýcháš,
můj dravý sluha hlad má už.

Ref: Meče svist a hlava padá,
život ranou prchá z žil,
chladná ruka palcát zvedá
a bledý rytíř má svůj cíl.

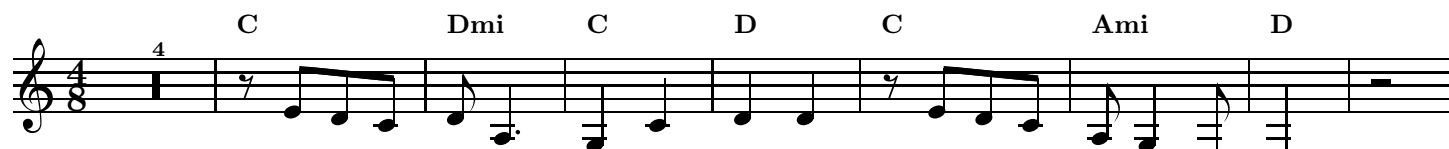
(A) Velké srdce odvahu sbírá,
když krajem zazní dívčí smích,
pukl štít a stín se tyčí
a hlas strachu náhle ztich.

(A) Malý přítel, pomoc velká,
jeho meč osud naplnil,
pak mocný úder z rukou ženy
zahubil tmou a dozněl kvil.

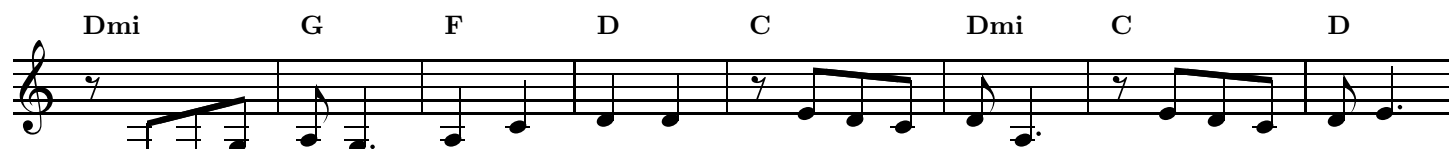
Mezihra (= Refrén)

(A) Milý pane, prosím odpusť,
já tvého přání nemohla dbát,
za tvůj život svůj jsem dala,
o našem skonu budou písně hrát.

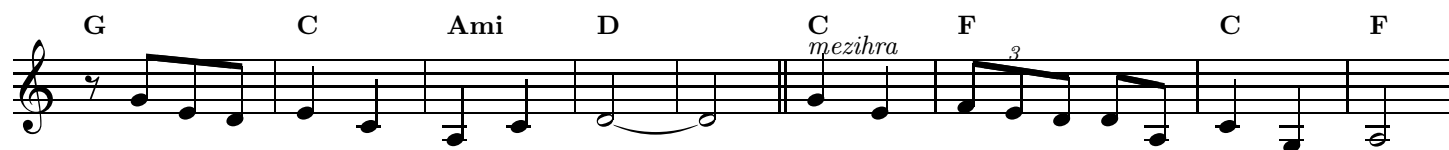
Šťastné shledání

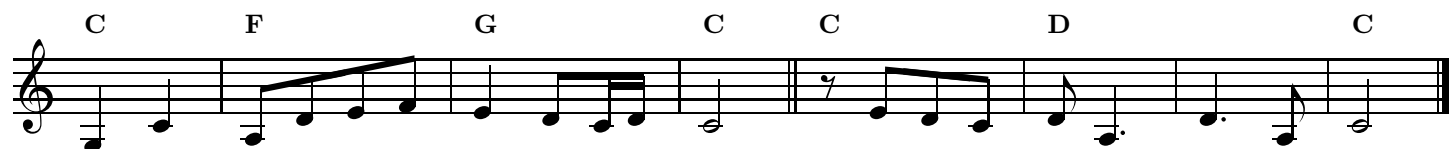
Smíš-ku můj dra-hý, tu jsi, slá - va, hle-dám tě dlou-hý čas.

Za-blou-dils a - si, to se stá - vá. Snad ne - jsi zra-něn? Co tvo - je hla-va?

Ve dvou tu vál - ku zvlád-nem snáz.

Dovětek: Pi - pi - ne, pro-sím, po - hřbíš mě...

PIPIN:

Smíšku můj drahý, tu jsi, sláva,
hledám tě dlouhý čas.
Zabloudils asi, to se stává.
Snad nejsi zraněn?
Co tvoje hlava?
Ve dvou tu válku zvládnem snáz.

Mezihra

Viděl jsem zástup, v něm nesli živí
raněné na márách.
A mrtvý král, obličej sivý,
spí v poli padlí,
pak kdo se diví,
jaký já měl o tebe strach?

Mezihra

SMÍŠEK:

Byli jsme dva, každý jen z půle
mužem by mohl se zvat.
Ztraceni v poli, z osudu vůle
přízrak se zmýlil
v nás, ke své smůle,
a paži mou teď svírá chlad.

Mezihra

Obzor se kloní, v mlze se ztrácí,
můj zrak se vzdává tmě.
Ta divná rána, co nekrvácí...
A doma v Kraji
zpívají ptáci...
Pipine, prosím, pohřbíš mě?

Dovětek: Pipine, prosím, pohřbíš mě...

DB

Obnovená přísaha

předehra G (D) Emi (Hmi) G (D) C (G)

Na plá - ních ví - těz - ství ja - ko v do - bách dáv - ných pří - bě - hů

Emi (Hmi) C (G) Emi (Hmi)

spo - leč - ně jsme v bo - ji stá - li, ma - já - ky když v kop - cích vzplá - ly, za tu věr - nost zno - vu dík chci

D (A) G (D) D (A) C (G) G (D) D (A)

vzdát. *Ref:* Pře - tel - ství stá - lé zůs - tá - vá v ši - rých plá - ních, pro - to

G (D) D (A) C (G) G (D) D (A)

král zdra - ví krá - le, stvr - díím rád dar, jenž vám ná - le - ží.

Předehra

Na pláních vítězství
jako v dobách dávných příběhů
společně jsme v boji stáli,
majáky když v kopcích vzplály,
za tu věrnost znovu dík chci vzdát.

Ref: Přátelství stálé
zůstává v širých pláních,
proto král zdraví krále,
stvrdím rád dar,
jenž vám náleží.

Pryč je stín, zkáže vzdor
z prachu padlých vzejde nový den.
Sliby, které dány byly,
krví svou jsme zpečetili,
dnes a navždy věrný vytrvám.

Ref: Přátelství stálé
zůstává v širých pláních,
proto král zdraví krále,
znovu rád
věrnost svou přísahám.

FB+JŽ+JP

Kníže Imrahil vdává dceru

(Ami) (D) (Emi) (Ami) (C) (D) (Ami)(C) (D) (Ami) (C) (Ami)
Hmi E F#mi Hmi D E Hmi D E Hmi D Hmi

Vzdá-le - ná vý - spa Gon-do-ru, Bel-fa-las, ský - tá o-po-ru Správ-cům, v mí-ru, ve vál -

(G) (Emi) (Ami) (Emi) (Ami) (Ami)
A F#mi Hmi F#mi Hmi Hmi

ce, a té ze - mě Im-ra-hil je vlád-ce. Ref: Po - bře - zí, vl - ny a pe - ru - tě, pe - ru -

(C) (G) (C)
D A D

tě, dnes řek - ly mi sl - zy a la - bu - tě, la - bu - tě,

(Ami) (D) (G) (Emi) (Ami)
Hmi E A F#mi Hmi

že blíz-ko je no - vý král, jenž o ru - ku mou by stál.

SBOR: Vzdálená výspa Gondoru,
 Belfalas, skýtá oporu
 Správcům, v míru, ve válce,
 a té země Imrahil je vládce.

SBOR: Obilí, víno a koráby
 lid vznešený v té zemi vyrábí;
 teď zlá válka je na dosah,
 lid chystá se, nemá však strach.

IMRAHIL: Koně a vozy a brnění,
 krmivo, meče a shánění,
 starostí mám víc než dost
 a dceru, co je jen pro zlost.

IMRAHIL: Má nejmladší dcera Lothíriel
 má starost jen o to, kdo by ji chtěl.

LOTHIRIEL: Vznešený rod, mužný vzhled:
 otče můj, sežeň ho, hned!

LOTHIRIEL: Pánové, rekové, rytíři
 k obraně do Minas zamíří.
 Tam on, mé mladosti svit,
 mezi nimi se bude skvít.

Ref: LOTHIRIEL: Pobřeží, vlny a perutě,

SBOR: perutě,

LOTHIRIEL: dnes řekly mi slzy a labutě,

SBOR: labutě,

LOTHIRIEL + SBOR: že blízko je nový král,

LOTHIRIEL: jenž o ruku mou by stál.

SBOR: Válka trvala měsíce,
 teď vrací se do své vesnice,
 vstříc dcera jde, tázavou tvář —
 IMRAHIL: Chystej se, Lot, před oltář.

Ref:

IMRAHIL: Byl jsem tvé touhy pamětliv,
 tu, onde uplatnil svůj vliv,
 králů však je pomálu,
 leda že sníš o Umbaru.

IMRAHIL: Teď v Minas dlí nový král Gondoru
 a vládne od obzoru k obzoru;
 tvůj bratránek Faramir zas
 je Pán ithilienských krás.

Ref:

IMRAHIL: Oba však jsou již zadaní,
 neplač — vím, trpké to zklamání,
 však třetí, jej Éomer zvou,
 král Rohanu, žádá ruku tvou.

SBOR: Prostý je Rohan, drsný lid,
 však nový král mladý, bude tě ctít.
 Lepší kačer v nádvoří
 než labuť bílá na moři.

Pustá pláň II

Emi

Stu - de - ný ví - tr se pro - há - ní no - cí tma-vou, na ska-lách vy - hrá - vá

D G D

pís-nič-ku svo-ji sta-rou, po-dél hor u - há - ní ku-pře-du dál, přes vr-chy, kde dlou-ho

Emi

Me-du-seld stál. *Ref:* Ro-han, ó Ro-han, Ro-han, ó Ro-han,

Hmi C D Emi

ztra - ce - ná ze - mě, pus - tá pláň.

Studený vítr se prohání nocí tmavou,
na skalách vyhrává písničku svoji starou,
podél hor uhání kupředu dál,
přes vrchy, kde dlouho Meduseld stál.

Jen tráva zažloutlá stojí tu zpřima,
vzpomínka na jaro v srdci jí dřímá.
Na stáda koní, kteří rychleji než čas běží,
mocnými kroky svými rohanské míle měří.

Ref: Rohan, ó Rohan, Rohan, ó Rohan,
ztracená země, pustá pláň.

Kde jenom zůstaly ty zelené dlouhé pláně,
jen země potichu vzpomíná ráda na ně.
Kam vítr odvál svobodná koňská stáda —
v dusotu kopyt chvěla by se zase tak ráda.

Pod svahy Bílých hor, kde řeka Sněžná pění,
stávala Zlatá síň, dnes ani jí tu není.
Není tu nikdo, kdo by pročesal koňské hřívy,
rohanská země dávno ztratila svoje síly.

Ref: Rohan, ó Rohan, Rohan, ó Rohan,
ztracená země, pustá pláň.

N.L./PB

Já mám koně

D A D A G A D D G A7 D G A7

Ref: Já mám ko-ně, žra-vý ko-ně, to jsou ko-ně mí. Když já jim dám a-the-las, při-je-dou do bit-vy včas.

Ref: Já mám koně, žravý koně,
to jsou koně mí.

Ref:

Když já jim dám athelas,
přijedou do bitvy včas. [*do Gondoru*]

Ref:

Když jim ho dám s ječmenem,
skřety pěkně poženem. [*z Gondoru*]

Ref:

Když já jim dám pšenici,
ztratí úsměv na líci. [*skřeti*]

Ref:

Když já jim dám miruvor,
poběží až za obzor.

Ref:

Když já jim dám rozinky,
šlapou jako hodinky.

Ref:

Když já jim dám elanor,
táhnou jako Fëanor. [*na východ*]

Ref:

Když já jim dám lembasy,
budou běhat přesčasy.

Ref:

Když jim dám symbelmině,
Sauron bídně zahyne.

Ref:

Když já jim dám seregon,
kuň se rychle sere dom. [*domů, do Rohanu*]

Ref:

Text: lidový a kolektivní, Hudba: lidová

Prší, prší

Pr-ší, pr-ší, jen se le-je, kam ko-níč-ky po-je-de-me, po-je-dem do Ro-ha-nu, tam já pi-vo do-sta-nu.

Prší, prší, jen se leje, kam koníčky pojedeme,
pojedem do Rohanu, tam já pivo dostanu.

Prší, prší, jen se blýská, po masakru se mi stýská,
poletím jak Thorondor přímou cestou na Gondor.

Prší, prší, jen se leje, kam koníčky pojedeme?
Pojedem na Hustoles, Aragorn tam taky vlez.

Ptáci zpívaj, slunce pálí, koníčky mi mizí v dáli,
kolem Jam a Podlesí, tam se sedlo nenosí.

Zase prší, kalná voda, Sarumana není škoda,
ať si běží do Kraje, kdo uteče vyhraje.

Text: lidový a kolektivní, Hudba: lidová

Obsah

Léodův pohřeb	3
Podrobení Felarófa	4
Borondir	6
Mlžná cesta	7
Darování Calenardhonu (2015)	9
Darování Calenardhonu (2012)	10
Krásní koně	15
Framovo dobrodružství	16
Saruman	17
Théodenovo zakletí	18
Návrat Théodreda	19
Červivec a Éowyn	20
Théodenovo procitnutí	22
Štítonoška	24
Královské srdce	25
Královské srdce – instrumentální	26
Jezdec z Rohanu	31
Zpěv Rohanských	32
Dernhelm	33
Šťastné shledání	34
Obnovená přísaha	35
Kníže Imrahil vdává dceru	36
Pustá pláň II	37
Já mám koně	38
Prší, prší	39